

वा० रा०

॥ ७४ ॥

सैन्याः सेनार्यासमवेतायेसैन्यास्तेसैनिकाश्चतेइत्यमरः ॥ समये प्रलयकाले पूर्यमाणस्य महामेघैरिति शेषः ॥ वेगास्तरंगाः ॥ ३७ ॥ येन अतिदूरवर्तीमलयोपि पूरितः स्यात्तादृशो नादो मुक्तः सानुर्महाप्रस्थः प्रस्थः क्षुद्रः ॥ ३८ ॥ अभ्यनादयत् प्रतिध्वनियुक्तानकरोत् ॥ ३९ ॥ गजानांबृंहितैरित्यादीनामभ्यनादयन्नित्यनेनान्वयः ॥ ४० ॥ देवासुरे तद्युद्धे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वक्षामृदूनां युद्धसाधनानि पर्वताप्रादीनि क्रूरक्रूरतराणामिति विवेकः ॥ ४३ ॥ राजन्नावण जयजयेति रक्षसामुक्तिः ॥ स्वस्वनामरूपां कथां

निष्पतंतिततः सैन्याल्लृष्टारावणचोदिताः ॥ समये पूर्यमाणस्य वेगा इव महोदधेः ॥ ३७ ॥ ततो वानरसैन्येन मुक्तो नादः समंततः ॥ मलयः पूरितो येन ससानुप्रस्थकंदरः ॥ ३८ ॥ शंखदुंदुभिर्निर्घोषः सिंहनादस्तरस्विनां ॥ पृथिवींचान्तरिक्षंच सागरंचाभ्यनादयत् ॥ ३९ ॥ गजानांबृंहितैः सार्धं हयानां हेषितैरपि ॥ रथानानि मिनिर्घोषैरक्षसां पदनिस्वनैः ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नंतरे घोरः संग्रामः समपद्यत ॥ रक्षसां वानराणां च यथा देवासुरेपुरा ॥ ४१ ॥ ते गदाभिः प्रदीप्ताभिः शक्तिशूलपरश्वधैः ॥ निजघ्नुर्वानरान्सर्वान्कथयंतः स्वविक्रमान् ॥ ४२ ॥ तथा वक्षैर्महाकायाः पर्वताग्रैश्च वानराः ॥ निजघ्नुस्तानिरक्षांसि नखैर्दत्तैश्च वेगिनः ॥ ४३ ॥ राजा जयति सुग्रीव इति शब्दो महानभूत् ॥ राजजयजयेत्युक्त्वा स्वस्वनाम कथांततः ॥ ४४ ॥ राक्षसास्त्वपरे भीमाः प्राकारस्थान्महीं गतान् ॥ वानराभ्यिद्विपालैश्च शूलैश्चैव व्यदारयन् ॥ ४५ ॥ वानराश्चापिसंकुद्धाः प्राकारस्थान्महीं गताः ॥ राक्षसान्यातयामासुः खमाप्सु त्यस्वबाहुभिः ॥ ४६ ॥ ससंप्रहारस्तु मुलो मांसं शोणितकर्दमः ॥ रक्षसां वानराणां च संवभूवाद्भुतोपमः ॥ ४७ ॥

शब्दचोक्त्वा वानरान्व्यदारयन्नितिसंबंधः ॥ ४४ ॥ अत्र राक्षसास्त्वपरे इत्यर्थं

प्रक्षिप्तमितिकतकः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

यु० का०

॥ ७४ ॥